

[Albrechtsen]

frem til maj 1986, og i den sammenhæng er det, man kommer med her, fuldstændig utilstrækkeligt.

Det er jo erkendt, at der er et helt akut behov for måske op imod 3.000 boliger. Samtidig kommer der jo stadig flygtninge til Danmark, måske 4.000 her i 1986, og der er slet ikke taget højde for, hvordan de skal huses, når de om 14-18 måneder er kommet igennem systemet.

Det er baggrunden for det forslag, vi diskuterer her i dag, og sammenholdt med den situation er det nogle beklageligt små detaljer i systemet, vi faktisk står og diskuterer ud fra her i dag; det er noget, som slet ikke løser problemerne.

Jeg vil godt stille ministeren et spørgsmål, for nu lagde jeg med stor interesse mærke til, at den radikale ordfører signalerede en ændret kurs på kvotaområdet, og det er jeg meget glad for at høre. Nu kom der den oplysning, at det radikale venstre havde været med til at hindre kvotanedskæringer.

Lad os ikke trampe for meget rundt i det, men det er nu ikke helt rigtigt, i hvert fald fik ministeren en bemyndigelse til at nedskære boligbyggeriet her i år med 10 pct., plus at man aftalte en kvotanedskæring fra 9.000 til 7.000 for det kommende år. Det vil jo være katastrofalt netop i denne situation, hvis den bliver gennemført, men jeg forstod på den radikale ordfører, at den ikke bliver gennemført, den bliver ikke sænket fra 9.000 til 7.000.

Men så vil jeg godt spørge boligministeren, om han er i færd med at gennemføre den bemyndigelse til at nedskære med 10 pct. af kvoten på de 9.000 og tilsvarende på ungdomsboligområdet eller han i lyset af den meget alvorlige situation, vi står over for her, vil undlade i år at foretage den 10 pct.s nedskæring, for hvis vi kunne få et tilsagn om det fra boligministerens side, var der dog opnået et substantielt fremskridt i denne debat, hvad der ikke er ret meget af i ministerens eget forslag.

Hvis vi kunne opnå, at kvoterne bliver forhøjet i 1987, at vi ikke får den 10 pct.s reduktion af ungdomsboligbyggeriet og det almennyttige byggeri, hvis vi kunne få det afklaret under denne debat, var der dog taget et lille skridt i den rigtige retning mod at gøre noget akut ved problemerne, ikke et skridt som det, SF, VS og socialdemokratiet fore-

slog ved finansloven, men dog noget, som kunne hjælpe en lille smule på de alvorlige problemer, der her foreligger.

Arne Bjerregaard (KrF):

Vi har jo sagt A, og så må vi også sige B. Vi har vedtaget en flygtningelov, som åbner vore grænser, og når et stort flertal herinde har været med til at vedtage, at vi vil modtage mennesker fra andre lande, der er i nød eller på flugt fra tortur osv., må vi selvfølgelig også skaffe mulighed for bagefter, at de kan være i dette land, at de kan bo i dette land, og at de har rimelige livsvilkår.

Nu var det selvfølgelig nemt, om alle vi, der er så positive over for flygtninge og anderledesstænkende, ville udmønte det lidt mere i vores egen holdning også med hensyn til det boligmæssige. Mange af os kunne jo udmærket optage en af disse flygtninge som familiemedlem eller huse en, men det er selvfølgelig nemmere at gå til statskassen og sige, at den skal betale. Det er humanitetsmæssigt betydelig nemmere og lettere at gøre det sådan, og det er altså det, vi stadig væk prøver at gøre i humanitetens navn, men det andet havde sådan set været smukkere og rigere for samfundet.

Vel, dette er et forslag om at prøve at afhjælpe bolignøden for flygtninge. For det første må jeg sige, at jeg er da glad for, at ikke bestemte kommuner, som bl.a. jeg hører under, alene skal bære udgifterne, men at man fordeler udgifterne rimeligt.

Med hensyn til at skaffe bolig er jeg da helt enig i det, som visse har sagt, at dette skaffer ikke en eneste bolig mere, men det, som er ideen, er vel at udnytte de boliger, som ikke udnyttes, og derfor mener jeg, at forslaget har et rigtigt sigte, nemlig at vi prøver at udnytte det, som er ledigt, og dér vil jeg gerne spørge ministeren med hensyn til kollegieboliger: det er vel meningen, at de ledige kollegielejligheder først og fremmest skal udnyttes. Det er vel først og fremmest dem, man sigter på? Selvfølgelig kan jeg, som det står i lovforslaget, ikke tyde det anderledes, end at ikke-uddannelsessøgende også får adgang til kollegieværelser eller -lejligheder.

Men jeg vil gerne spørge ministeren direkte, om det ikke først og fremmest er de ledige værelser, man sigter på, om det ikke er